

VENDIM
Nr. 63, datë 31.7.2017

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“

me sekretare Belma Lleshi, në datën 17.7.2017, mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 35 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Sonila Shkjezi

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Financave, Zyra Përmbartimore “Bailiff’s Services-Matani Co”

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 42/1, 44, 49/1, 131/1/f, 134/1/i dhe 142/3 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; neni 6/1 i Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ); nenet 31 dhe 71 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Gani Dizdari, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuases, që kërkoji pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, zyrës përmbartimore “Bailiff’s Service-Matani Co”, që kërkoji pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Ministria e Financave, që kërkoji rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Në datën 13 tetor 2008, kërkuësja është punësuar në pozicionin e drejtorit të Drejtorisë së Marrëdhënieve me Jashtë dhe Integritetit Europian në Ministrinë e Financave.

2. Me shkresën nr. 16977/2, datë 9.12.2013, të sekretarit të përgjithshëm, kërkuësja njoftohet se ka kaluar në listë pritjeje në pozicionin drejtor në Drejtorinë e Integritetit Europian të Ministrisë së Integritetit Europian. Kërkuësja e ka kundërshtuar urdhrin në rrugë administrative, po nuk ka marrë asnjë përgjigje.

3. Në këto kushte, kërkuësja i është drejtuar me kërkesëpadi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë me objekt shfuqizimin e urdhrin të sekretarit të përgjithshëm të Ministrisë së Financave, si të nxjerrë në kundërshtim me ligjin.

4. Gjykata Administrative Tiranë, me vendimin nr. 953, datë 11.3.2014, ka vendosur: “*Detyrimin e palës së paditur, Ministria e Financave, që të transferojë paditësen në një pozicion tjetër të shërbimit civil të së njëjtës kategori. Detyrimin e palës së paditur t’i paguajë paditëses pagën e këtij pozicioni prej datës 8.12.2013 e në vazhdim*”.

5. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 224, datë 11.2.2015, ka vendosur: “*Lënien në fuqi të vendimit nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative Tiranë*”.

6. Në datën 3.4.2015, kërkuësja i është drejtuar me një kërkesë shoqërisë përmbartimore “Bailiff’s Services-Matani Co” sh.p.k. duke i kërkuar nisjen e procedurës për vënien në ekzekutim të titullit ekzekutiv “Vendim gjyqësor”, nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

7. Shoqëria përmbartimore, me shkresën nr. 750 Prot. datë 3.4.2015, i është drejtuar Ministrisë së Financave me kërkesë për ekzekutimin vullnetar të titullit ekzekutiv “Vendim gjyqësor”, nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

8. Më tej, shoqëria përmbartimore, me shkresën nr. 1180 Prot. datë 20.5.2015, i është drejtuar Ministrisë së Financave me kërkesë për ekzekutimin e detyrueshëm të titullit ekzekutiv “Vendim gjyqësor”, nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

9. Mbi rekursin e ushtruar nga Ministria e Financave, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me

vendimin nr. 2350, datë 19.5.2016, vendosi: “*Mospranimin e rekursit*”.

10. Me shkresën nr. 2230 Prot. datë 22.9.2016, shoqëria përmbarimore i është drejtuar përsëri me kërkesë Ministrisë së Financave për ekzekutim të titullit ekzekutiv “Vendim gjyqësor”, nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

11. Me shkresën nr. 2604 Prot. datë 27.10.2016, shoqëria përmbarimore i është drejtuar Degës së Thesarit me urdhër për vendosjen e masës së sekuestros konservative. Kjo e fundit i ka kthyer të gjithë praktikën pa veprim, me shkresën nr. 6857/1, datë 21.11.2016.

12. Me shkresën nr. 456 Prot. datë 8.3.2017, shoqëria përmbarimore i është drejtuar sërish Ministrisë së Financave me njoftim për shlyerjen e detyrimit, duke e paralajmëruar për ndërmarrjen e sanksioneve ligjore sipas nenit 606/3 të KPC-së dhe 320 të KP-së. Pala debitore, Ministria e Financave, nuk ka kthyer asnjë përgjigje në vijim të këtyre shkresave dhe njoftimeve.

13. Në datën 8.3.2017, kërkesja i është drejtuar me një kërkesë për ekzekutim vendimi gjyqësor edhe ministrit të Financave, por as në këtë rast ajo nuk ka marrë ndonjë përgjigje.

II

14. **Kërkesja** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me kërkesë për konstatimin e cenimit të procesit të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm.

15. **Subjekti i interesuar, zyra përmbarimore “Bailiff’s Services-Matani Co”**, pretendon se i ka kryer të gjitha veprimet procedurale të parashikuara nga legjislacioni në fuqi, por pala debitore, Ministria e Financave, nuk ka marrë asnjë masë për ekzekutimin e titullit ekzekutiv.

16. **Subjekti i interesuar, Ministria e Financave**, prapësoi pretendimet e kërkuases, duke parashtruar se:

16.1 Kërkesa është paraqitur jashtë afatit 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a i ligjit nr. 8577/2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar. Për këtë arsye, kërkesa nuk duhet pranuar.

16.2 Gjithashtu, duke qenë se vendimi i fundit gjyqësor është ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili është marrë në shtator të vitit 2016, bazuar në ligjin për buxhetin e shtetit, institucioni ynë duhet të planifikojë shpenzimet e nevojshme për shlyerjen e detyrimeve që vijnë nga vendimet gjyqësore për vitin pasardhës. Në këto kushte, ne nuk jemi në kushtet e mosveprimit, por jemi duke parashikuar fondin e nevojshëm për vitin pasardhës për shlyerjen e detyrimit financiar.

16.3 Lidhur me kthimin në punë, është e nevojshme që të theksohet se njësi përgjegjëse për emërimin e nëpunësve civilë që janë në listë pritje është Departamenti i Administratës Publike dhe jo Ministria e Financave. Për këtë arsye, nuk mund të bëhet zbatimi i detyrimit të kthimit në punë i kërkuases nga ana jonë, pasi nuk e parashikon ligji.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuases

17. Gjykata vlerëson se kërkesja legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, dhe nenit 31 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

18. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Gjykata ka theksuar se problemet e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit për zgjidhjen e çështjeve konkrete nuk përbëjnë juridiksion kushtetues, nëse ato nuk shoqërohen me cenimin e së drejtës kushtetuese të individit për një proces të rregullt, dhe Gjykata ndërhyr atëherë kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e zakonshme cenojnë këtë të drejtë. Në këto raste, Gjykata bën një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Detyra e Gjykatës nuk është zgjidhja e një mosmarrëveshjeje juridike për çështje fakti, por identifikimi i fakteve të natyrës kushtetuese, të cilat shërbejnë për realizimin e kompetencave të saj dhe përbëjnë elementin thelbësor në përcaktimin e autoritetit të një gjykimi kushtetues (*shih vendimin nr. 03/2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata ka vlerësuar vazhdimisht se çështja e legjitimitimit të kërkuarit lidhet drejtpërdrejt me inicimin e një procesi kushtetues. Individi, në kuptim të neneve 131/f, 134/1/i dhe 134/2 të Kushtetutës, mund ta vërë në lëvizje këtë Gjykatë për çështje që lidhen me interesat e tij, kur pretendon se i janë cenuar të drejtat kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike, çka nënkupton se kërkuari duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe efikase për një çështje konkrete (*shih vendimin nr. 52/2015 të*

Gjykatës Kushtetuese).

20. Kërkesja ka interes të ligjshëm për të kërkuar zbatimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm dhe në rastin konkret ajo u është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës së saj. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, kërkesja i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, si edhe shërbimit përmbarimor për fillimin e procedurave për ekzekutimin e detyrueshëm. Madje, ajo i është drejtuar edhe ministrit të Financave për t'i kërkuar ndërhyrjen për ekzekutimin e vendimit gjyqësor dhe nuk ka marrë asnjë përgjigje.

21. Për sa më sipër, kërkesja legjitimohet *ratione materia* për t'iu drejtuar kësaj Gjykate për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, pasi ajo ka përdorur të gjitha mjetet ligjore në dispozicion dhe nuk ka mjet tjetër për rivendosjen e së drejtës të cenuar.

B. Për pretendimin e mosekzekutimit të vendimeve të formës së prerë brenda afatit të arsyeshëm

22. Kërkesja pretendon se është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga ana e palës debitoare, Ministrisë së Financave, e cila, sipas kërkeses, nuk ka ndërmarrë asnjë veprim për të shlyer detyrimin ndaj saj.

23. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës është pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së. Parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, i parashikuar në nenin 142/3 të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufi për realizimin e saj. Ekzekutimi i vendimeve gjyqësore përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë dhe çdo organ shtetëror duhet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 50/2017; nr. 79/2016; nr. 21/2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Gjykimi për realizimin e një të drejte përbëhet nga dy faza, të cilat janë të lidhura pazgjidhshmërisht me njëra-tjetrën. Faza e parë, ose gjykimi në kuptimin e ngushtë, ka të bëjë me njohjen ose deklarimin e së drejtës, që si rregull përfundon kur vendimi gjyqësor merr formë të prerë. Në fazën e dytë, kur nevojitet edhe ndërhyrja, qoftë edhe me masa shtrënguese, për zbatimin e vendimit gjyqësor, realizohet ai që quhet qëllimi i drejtësisë. Në këtë fazë e drejta është e sigurt, por kërkohet që ajo të vihet në jetë.

25. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimet nr. 79/2016; nr. 14/2015; nr. 21/2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih vendimin nr. 79/2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës, duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkesit, si dhe të autoriteteve përkatëse.

28. Duke e vlerësuar çështjen konkrete në vështrim të respektimit të standardeve të mësipërme, në rastin konkret rezulton se nga data kur vendimi gjyqësor ka marrë formë të prerë, 11.3.2014, deri në paraqitjen e kërkesës para kësaj Gjykate ka kaluar një periudhë 3-vjeçare. Nga dokumentet të cilat shoqërojnë kërkesën rezulton se debitori nuk ka kryer asnjë veprim për ekzekutimin e titullit ekzekutiv. Një periudhë e tillë lidhur me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë, në vlerësimin e Gjykatës, konsiderohet si një afat i paarsyeshëm dhe i gjatë, duke marrë parasysh edhe mosveprimin e palës debitoare lidhur me shlyerjen e detyrimit ligjor.

i. Komplexiteti i çështjes

29. Për vlerësimin e kompleksitetit të çështjes duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Komplexiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimin nr. 79/2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në rastin konkret çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm për kthimin e kërkueses në vendin e mëparshëm të punës dhe pagimin e detyrimeve monetare përkatëse sipas vendimit gjyqësor. Kjo çështje nuk paraqet rrethana të veçanta apo kompleksitet që mund të justifikojë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkueses është me rëndësi në këtë kontekst.

ii. Interesi dhe sjellja e kërkueses

31. Në rastin konkret interesi i kërkueses është i dukshëm dhe real, për sa kohë që detyrimi i palës debitoare lidhet me të drejtën e saj për t'u kthyer në punë dhe për t'u paguar sipas vendimit gjyqësor. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuësja ka vepruar në përputhje me të drejtat e saj procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion për ekzekutimin e detyrimit, që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ajo ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim. Kështu, referuar materialeve bashkëlidhur kërkesës rezulton se me shkresën nr. 16977/2, datë 9.12.2013, të sekretarit të përgjithshëm të Ministrisë së Financave, kërkuësja njoftohet se ka kaluar në listë pritjeje në pozicionin drejtor në Drejtorinë e Integritimit European. Kërkuësja e ka kundërshtuar në rrugë administrative urdhrin, po nuk ka marrë përgjigje. Ajo më pas i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë për shfuqizimin e urdhrin të sekretarit të përgjithshëm të Ministrisë së Financave. Gjykata Administrative Tiranë, me vendimin nr. 953, datë 11.3.2014, ka vendosur: *"Detyrimin e palës së paditur, Ministria e Financave, që të transferojë paditësen në një pozicion tjetër të shërbimit civil të së njëjtës kategori. Detyrimin e palës së paditur t'i paguajë paditëses pagën e këtij pozicioni prej datës 8.12.2013 e në vazhdim"*. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 224, datë 11.2.2015, ka vendosur: *"Lënien në fuqi të vendimit nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative Tiranë"*. Gjykata e Lartë nuk e ka pranuar rekursin e ushtruar nga pala debitoare.

iii. Sjellja e autoriteteve

33. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij ndaj kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimin nr. 24/2014; nr. 6/2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Kur autoritetet administrative refuzojnë, neglizhojnë ose vonojnë t'i ekzekutojnë këto vendime, garancitë që gëzon një palë e përfshirë në një proces gjyqësor e humbasin qëllimin e tyre. Gjykata ka theksuar, gjithashtu, se një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por ajo nuk mund të jetë në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës (*shih vendimin nr. 6/2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Në lidhje me autoritetet publike të përfshira në këtë proces duhet të shqyrtohet sjellja e secilit prej tyre. Për sa u përket veprimeve të përmbauesit gjyqësor privat, si subjekt procedural në fazën e ekzekutimit, rezulton se shoqëria përmbaimore, me shkresën nr. 750 Prot., datë 3.4.2015, i është drejtuar Ministrisë së Financave me kërkesë për ekzekutimin vullnetar të titullit ekzekutiv "Vendim gjyqësor", nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Shoqëria përmbaimore, me shkresën nr. 1180 Prot., datë 20.5.2015, i është drejtuar Ministrisë së Financave me kërkesën për ekzekutimin e detyrueshëm të titullit ekzekutiv "Vendim gjyqësor", nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Gjithashtu, me shkresën nr. 2230 Prot., datë 22.9.2016, shoqëria përmbaimore i është drejtuar përsëri me kërkesë Ministrisë së Financave për ekzekutimin e titullit ekzekutiv "Vendim gjyqësor", nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Kjo kërkesë është përsëritur në datën 27.10.2016, duke i kërkuar edhe Degës së Thesarit të vendosë masën e sekuestros konservative. Kjo e fundit i ka kthyer të gjithë praktikën pa veprim, me shkresën nr. 6857/1, datë 21.11.2016. Më tej, përmbauesi, me shkresën nr. 456 Prot., datë 8.3.2017, i është drejtuar sërish Ministrisë së Financave me njoftim për shlyerjen e detyrimit, duke e paralajmëruar për ndërmarrjen e sanksioneve ligjore sipas nenit 606/3 të KPC-së dhe 320 të KP-së. Pala debitoare, nuk ka kthyer asnjë përgjigje në vijim të këtyre shkresave dhe njoftimeve.

36. Pavarësisht se shoqëria përmbaimore ka kryer disa nga veprimet e parashikuara nga ligji për ekzekutimin, ajo nuk ka qenë shteruese në ndërmarrjen e hapave të tjerë të nevojshëm të parashikuar nga legjislacioni në fuqi për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit gjyqësor, duke filluar nga vendosja e gjobës për zyrtarët përgjegjës deri në kallëzimin penal për moszbatim të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Referuar dosjes gjyqësore dhe parashtresave të sjella nga kërkuësja dhe shoqëria përmbaimore

rezulton se këto veprime nuk janë ndërmarrë prej saj.

37. Për sa i takon veprimeve të kryera nga ana e palës debitore, Gjykata ka theksuar vazhdimisht se i takon asaj të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së palës kreditore. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë objektive për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë. Gjykata ka theksuar gjithashtu se shteti duhet të marrë përsipër vazhdimisht detyrimin për të siguruar palët pjesëmarrëse në proces se do të kenë mundësi reale të ekzekutojnë vendimin gjyqësor të formës së prerë dhe se e drejta për të pasur akses në gjykatë do të ishte iluzion nëse sistemi ligjor ose zbatimi i tij në praktikë do të bëhej shkak që një vendim gjyqësor i formës së prerë të mbetet i paekzekutuar dhe i pazbatueshëm për një kohë tepër të gjatë (*shih vendimin nr. 14/2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

38. Gjykata thekson se pala debitore është shmanhur nga detyrimi për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë me mosveprim duke heshtur ndaj një detyrimi ligjor. Ajo duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme dhe duhej të gjente mjetin e përshtatshëm ligjor për kthimin e kërkuësës në punë, si dhe pagesën e saj si një detyrim ligjor, i cili rrjedh nga një vendim gjyqësor që tashmë është titull ekzekutiv.

39. Gjithashtu, Gjykata e gjen si të papranueshme dhe ligjërisht të pabazuar sjelljen e Degës së Thesarit Tiranë. Me shkresën nr. 6857/1 Prot., datë 21.11.2016, Dega e Thesarit i ka bërë me dije kërkuësës se kërkesa për ekzekutim të detyrueshëm nuk duhet t'i drejtohet këtij organi, por drejtpërdrejt Ministrisë së Financave. Gjykata vlerëson se një sjellje e tillë institucionale bie ndesh me detyrimin që kanë institucionet shtetërore për të vendosur në vend të drejtën e cenuar të shtetasve, aq më tepër kur shkak për këtë cenim janë vetë këto institucione. Mospërmblidhja e detyrimeve ligjore nga institucionet përkatëse për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë sjellin si pasojë zvarritjen e pajustificuar të procesit, gjë e cila është në kundërshtim me parimet mbi të cilat ngrihet dhe funksionon shteti i së drejtës.

40. Gjykata konstaton se prej vitit 2014, kur vendimi për njohjen e së drejtës së kërkuësës ka marrë formë të prerë, deri në momentin e paraqitjes së kërkesës pranë kësaj Gjykate, ndaj kërkuësës është zhvilluar një proces i parregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga ana e palës debitore, Ministria e Financave, pa shkak të arsyeshëm. Gjykata vëren se mosekzekutimi për një kohë kaq të gjatë i vendimit gjyqësor të formës së prerë i sjell gjithashtu edhe një dëm financiar të madh shtetit, i cili duhet të vazhdojë të paguajë deri në momentin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor. Këtë aspekt të pasojave të mosekzekutimit të vendimeve gjyqësore duhet ta mbajnë parasysh të gjitha institucionet shtetërore gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre, në mënyrë të veçantë organet gjyqësore, dhe të ndërmarrin të gjitha masat për ta parandaluar rritjen e kostove të panevojshme të buxhetit të shtetit.

41. Në përfundim, Gjykata konstaton se pretendimi i kërkuësës për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë, është i bazuar dhe duhet pranuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/f dhe 134/1/i të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

- Pranimin e kërkesës.
- Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 953, datë 11.3.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Vitore Tusha, Fatmir Hoxha, Besnik Imeraj, Fatos Lulo, Gani Dizdari